

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Харківський національний університет внутрішніх справ

Факультет № 6

Кафедра кримінального процесу, криміналістики та експертології

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

з навчальної дисципліни

**«Особливості розслідування окремих видів кримінальних
правопорушень»**

освітньо-професійної програми другого (магістерського)
рівня освіти

262 Правоохоронна діяльність

«

за темою: **« Особливості криміналістичного забезпечення
розслідування вбивств »**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол № 11 від 21 грудня 2023р.

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол № 12 від 20 грудня
2023р.

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол № 11 від 20 грудня 2023р.

Розглянуто на засіданні кафедри кримінального процесу, криміналістики та експертології факультету протокол від 04.12.2023 року № 12.

Розробники:

Професор кафедри кримінального процесу, криміналістики та експертології, факультету № 6, доктор юридичних наук, професор Корж В. П.

Рецензенти:

1. Професор кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор Храмцов О. М.
2. Професор кафедри криміналістики та судової експертизи факультету № 1 ХНУВС, доктор юридичних наук, професор Юхно О. О.

План лекції

- 1.Криміналістична характеристика вбивств.
- 2.Процесуальні особливості початкового етапу розслідування.
- 3.Типові слідчі ситуації, слідчі версії та планування розслідування.
- 4.Тактичні правила огляду місця події,криміналістичні рекомендації огляду трупа.
- 5.Ситуаційний підхід до тактики окремих слідчих (розшукових) дій, призначенню судово-медичної експертизи, криміналістичних та інших експертиз.
- 6.Ситуаційний підхід до тактики негласних (розшукових) слідчих дій.
- 7.Використання спеціальних знань в методиці розслідуванні вбивств.
- 8.Криміналістична характеристика вбивств. «на замовлення».
9. Особливості розслідування вбивств «на замовлення».

Література:

1. Алексєєв О. О. Розслідування окремих видів злочинів. [текст] : навч. посіб. К. : «Центр учбової літератури», 2013. 278 с.
2. .Криміналістика : підручник / [В. Д. Берназ, В. В. Бірюков, А. Ф. Волобуєв]; за заг. ред. А. Ф. Волобуєва ; МВС України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. Х. : ХНУВС, 2011.
4. Криміналістика. Академічний курс: підручник / Т. В. Варфоломєєва, В. Г. Гончаренко, В. І.Бояров [та ін.]. К.: Юрінком Інтер, 2011.с.
5. Корж В.П. Розслідування окремих видів злочинів-навчально-методичний посібник -Х.: ХНУ імені В.Н.Каразіна, 2012.508с. (серія «Бібліотека криміналіста»).
6. Корж В.П. Огляд місця події:процесуальні підстави, криміналістичні рекомендації, тактичні правила. 2-е видання . Науко-практичний посібник для слідчих, прокурорів, поліцейських патрульної та кримінальної поліції. Харків: 2019 224 с.. (серія» Бібліотека криміналіста»).
7. Корж В.П. Деякі дискусійні питання щодо сучасного розвитку науки криміналістики. Криміналістика і судова експертиза: міжвід .наук. зб.,Київ: вид-во Ліра К.2018. вип.63. ч.1. с.27-36.
8. Корж В.П. Використання знання криміналістичної характеристики при розслідуванні вбивств на» замовлення». Збірник «Криміналістика та судова експертиза» випуск 64, Київ , 2019, с.241-250.
9. Оперативно-розшукової діяльності у кримінальному провадженні : [навчально-практичний посібник] / С. С. Кудінов, Р. М. Шехавцов, О. М. Дроздов, С. О. Гриненко. Х. : «Оберіг», 2013. 344 с.
- 10.Негласні слідчі (розшукові) дії та використання результатів оперативно-розшукової діяльності у кримінальному провадженні : [навчально-практичний посібник] / С. С. Кудінов, Р. М. Шехавцов, О. М. Дроздов, С. О. Гриненко. Х. : «Оберіг», 2013. 344 с.

Текст лекції

Вбивство, тобто умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині, завжди було тяжким злочином. Кримінальним кодексом України передбачено декілька кримінально-правових видів вбивств, що регламентовані статтями 115 – 119.

Водночас, слід зазначити, що розкриття і розслідування вбивств становить значні складності. У ряді випадків вбивства залишаються нерозкритими.

Вбивства можна кваліфікувати в залежності від мотиву:

- а) вбивство на замовлення (убивство, що вчиняється найманими особами за гроші);
- б) вбивства на побутовому підґрунті (під час сварок, бійок, що виникають на ґрунті побутових сварок, пияцтва та хуліганства);
- в) вбивство на сексуальному підґрунті (у більшості випадків, пов'язані з зґвалтуванням та наступним знищенням слідів даного злочину);
- г) вбивство з кровної помсти або національної і релігійної ворожнечі;
- д) вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини;
- е) вбивства, пов'язані з вчиненням розбійних нападів або бандитизму;
- є) вчинення «ритуальних» вбивств (жертвоприношення);
- ж) вбивства, пов'язані з використанням, в подальшому, органів або тканин потерпілих.

Криміналістична характеристика злочинів – наукова категорія криміналістики. Теоретичні положення криміналістичної характеристики окремих видів злочинів викладені у наукових працях російських і українських вчених криміналістів, зокрема: В.П. Бахіна, Р.С. Белкіна, В.Д. Берназа, І.О. Возгріна, О.В. Волохова, В.К. Гавло, Ю.В. Гавриліна, І.Ф. Герасимова, Г.І. Грамовича, О.Н. Колесніченка, М.П. Яблокова та інших.

У юридичній літературі викладені різні підходи вчених до визначення криміналістичної характеристики злочину та її основних елементів¹. Так, І.О. Возгрін зазначав, що криміналістична характеристика злочинів – це система узагальнених фактичних даних і заснованих на них наукових висновків та

рекомендацій про найбільш типові криміналістичні значущі ознаки злочинів, знання яких необхідно слідчим для організації та здійснення всебічного, повного, об'єктивного та швидкого розкриття і розслідування². На думку І.Ф. Герасимова та Л.Я. Драпкіна, під криміналістичною характеристикою злочинів слід розуміти сукупність відомостей, знань про певний вид або групи злочинів, отриманих у результаті спеціальних досліджень. Вона є важливим структурним елементом методики розслідування, обумовлює методичні рекомендації і сприяє розкриттю, розслідуванню та попередженню злочинів³

Більшість дослідників криміналістичну характеристик злочинів визначає як: 1) інформаційна модель типових ознак певного виду (групи) злочинів; 2) ідеальна модель типових зв'язків і джерел доказової інформації; 3) вірогідна модель події; 4) система даних (відомостей) про злочин, які сприяють розслідуванню; 5) система узагальнених фактичних даних, знання яких необхідно для організації розслідування злочинів 6) система особливостей виду злочинів, що мають значення для розслідування; 7) система опису криміналістичних значимих ознак злочинів з метою забезпечення розслідування та запобігання злочинів тощо.

Практична значущість цих даних полягає в тому, що при розслідуванні конкретного злочину співставлення наявних даних (що, де, коли, яким чином, при яких обставинах тощо) з системою узагальнених відомостей (наукових даних) про злочини цього виду дозволяє виділити аналогічні за криміналістичні значущими ознаками злочини та на цій підставі висунути вірогідні версії, врахувати криміналістичні рекомендації щодо подальшого плану розслідування тощо⁴.

Слід зазначити, що в криміналістиці недостатньо розроблені поняття та структурні елементи криміналістичної характеристики вбивств. Науковий аналіз криміналістичного вчення, вивчення слідчої та судової практики дозволили визначити удосконалити поняття криміналістичної характеристики вбивств. Вважаємо, що *криміналістична характеристика вбивств. являє собою інформаційну модель, систему відомостей про криміналістичні значущі ознаки цих злочинів, способи, знаряддя і засоби, способи приховування слідів вбивства,*

типові сліди, яка слугує побудові та перевірці слідчих версій, оптимізації процесу розслідування вбивств. В практичному аспекті криміналістична характеристика вбивств слугує слідчому своєрідною інформаційною базою, набором відомостей про зазначений вид злочинів, що сприяє визначенню напрямів розслідування з урахуванням конкретної ситуації.

У юридичній літературі залишається дискусійним питання щодо структури криміналістичної характеристики злочинів – кількісного й якісного складу її елементів. Так, В.П. Бахін, досліджуючи елементи-ознаки криміналістичної характеристики, робить висновок про те, що з позиції практичного призначення вони складають дві групи: перша включає ознаки, які становлять всебічну характеристику певного виду злочинів, що дозволяє відрізнити його особливості від інших видів злочинів; друга група – ознаки, які здатні й покликані виконувати функцію забезпечення розкриття та розслідування злочинів⁵. До змісту криміналістичної характеристики Г.І. Грамович пропонує включати, насамперед, обставини, що становлять зміст предмета доказування в конкретній кримінальній справі, а також обставини, що виходять за межі доказування, але мають значення для розслідування злочинів. Він зазначає, що до структури криміналістичної характеристики злочинів слід включити дані про: матеріальні сліди злочину; спосіб вчинення і приховування злочину; місце, час і механізм його здійснення; обстановку вчинення злочину; предмет злочинного посягання; цілі й мотиви кримінального діяння; особистісні властивості учасників кримінального процесу; обставини, що сприяли вчиненню злочину⁶.

Структура криміналістичної характеристики злочинів передбачає наявність певних елементів. Вважаємо, що основними елементами криміналістичної характеристики вбивств є сукупність ознак, що визначають відомості про *способи вбивства, знаряддя, засоби, особу злочинця, обстановку вчинення злочину, особу потерпілого, типові сліди злочину.*

Важливий елемент криміналістичної характеристики вбивства є спосіб вчинення злочину.

Під способом вчинення злочину розуміється система дій з підготовки,

вчинення і приховування злочину, детермінованих умовами навколишнього середовища і психологічними властивостями особи злочи

З криміналістичної точки зору способи вбивства і відповідні їм засоби можна розділити на дві групи:

- 1) способи, які пов'язані з нанесенням тілесних ушкоджень;
- 2) способи, які не пов'язані з нанесенням тілесних ушкоджень

Способи вбивства, пов'язані із заподіянням тілесних ушкоджень (і виділенням крові). Ці способи можуть бути використані, як при вчиненні вбивств в умовах очевидності, так і при вчиненні «неочевидних» вбивств.

1. ***Побиття руками і ногами.*** Цей спосіб характерний для вбивств, вчинених в умовах очевидності (побутове побиття), але може мати місце при вбивстві з хуліганських спонукань (на вулиці, у парку тощо). Характерні сліди на тілі потерпілого: садна, подряпини, крововиливи, ушкодження хрящів і кісток. Як правило, смерть настає від ушкоджень внутрішніх органів і крововиливів через певний час після вчинення злочину. Такий спосіб злочину найчастіше не свідчить про наявність прямого умислу на позбавлення життя і дає підстави для кваліфікації дій, як вчинення тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили смерть потерпілого (ч.2 ст. 121 КК України).

2. ***Заподіяння тілесних ушкоджень тупими предметами*** (палицею, пляшкою, шматком арматури, бейсбольною битою тощо). На тілі потерпілого залишаються характерні сліди (садна, гематоми, відкриті рани). Смерть настає від переломів кісток черепа, ушкоджень внутрішніх органів також, найчастіше, через певний час після вчинення злочину. Цей спосіб злочину також є характерним для побутових вбивств.

3. ***Заподіяння колото-різаних ран*** (використовується колото-ріжуча холодна зброя і побутові предмети). Характерні сліди: колото-різані рани, яскраве виділення крові, яка знаходиться на тілі та одязі трупа, а також на місці події. Кількість і характер ушкодження є основою для визначення як ознак знаряддя вбивства, так і особистісних рис вбивці (наявність чи відсутність навичок, психічний стан особи тощо).

4. ***Заподіяння вогнепальних тілесних ушкоджень*** (використання бойової, спортивної, мисливської зброї). Слідами даного способу вбивства є виявлення слідів застосування вогнепальної зброї, що є найбільш

характерним для вбивств, які вчиняються в умовах неочевидності. Факт і обставини використання вбивцею вогнепальної зброї, певного виду, є підставою для висування версій щодо особистості злочинця.

5. Вчинення вбивства з використанням вибухових пристроїв.

Оскільки основним вражаючим фактором, у цьому випадку, є вибухова хвиля, а також осколки оболонки вибухового пристрою, характерними слідами є розривання тіла на частини, бризки крові і мікрочастинки тканин тіла на оточуючих предметах, осколки оболонки вибухового пристрою або інші його елементи. Цей спосіб вбивства використовується при вчиненні вбивств в умовах неочевидності (на замовлення) і вказує на наявність у злочинця доступу до відповідних вибухових пристроїв (фабричного виготовлення) або наявність спеціальних навичок при кустарному їх виготовленні і використанні.

6. **Скидання з висоти**, ознаками чого є численні переломи кісток (встановлення експертом факту крепітації). Спосіб вбивства використовується, як правило, особами з найближчого оточення потерпілого і надає можливість замаскувати злочин під самовбивство або нещасний випадок.

7. **Заподіяння смертельної травми шляхом наїзду автомобілем**. Характерною ознакою є наявність на тілі трупа переломів кісток, ушкоджень внутрішніх органів, саден, подряпин, які в сукупності охоплюються поняттям «автотравма». Вбивця вдається до такого способу позбавлення життя іншої особи з метою маскування вбивства під нещасний випадок або під порушення правил дорожнього руху. При наявності певних обставин такі дії можуть бути кваліфіковані і як вчинення тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили смерть потерпілого (ч.2 ст. 121 КК України).

Способи вбивства, не пов'язані із заподіянням тілесних ушкоджень і виділенням крові. Ці способи використовуються, як правило, особами з найближчого оточення потерпілого і мають на меті маскування вбивства під природну смерть, нещасний випадок або самовбивство. Типовими є такі способи:

1. **Удушення – асфіксія** (руками, петлею, закриття отворів рота і носа). Характерними ознаками є садна і подряпини на шиї, на кистях рук, але їх може і не бути. Типовими у всіх випадках є крапкові крововиливи на легенях потерпілого (виявляються при судово-медичному розтині трупа).

2. **Утоплення**, характерними ознаками якого є наявність води в легенях.

3. **Отруєння** (залишки отрути в їжі і напоях, колір трупних плям, рідкий кал, блювотні маси тощо).

4. **Ураження електричним струмом**, типовим слідом якого є наявність на тілі потерпілого характерного сліду опіку у місці контакту тіла з джерелом електричного струму (так звана електромітка).

5. **Використання високої або низької температури**, що передбачає насильницьке залишення потерпілого у відповідних умовах. Несприятливий вплив температури на потерпілого може посилюватися його серцево-

судинними та іншими захворюваннями, що може вплинути на кваліфікацію дій злочинця.

6. Використання з метою вбивства радіоактивних матеріалів, ознаками чого є симптоми променевої хвороби. Слідами злочину є підвищена радіація у певних місцях, яка може бути виявлена з використанням спеціальних технічних засобів. Факт і обставини використання вбивцею радіоактивних матеріалів є підставою для висування версій щодо особистості злочинця.

З метою приховування вбивств та їх слідів (трупа, знарядь та ін.) злочинці вдаються до різних дій залежно від умов місця вчинення злочину. При всій різноманітності способів приховування слідів вбивств, їх можна поділити на два основні види: інсценування і приховування факту смерті особи.

Інсценування – це створення штучної обстановки самогубства (застосування вогнепальної зброї, самоповішення), нещасного випадку (падіння з висоти), природної смерті (при отруєнні), вчинення злочину іншою особою або у іншому місці. Застосовується інсценування з метою ухилення від відповідальності частіше за все членами сім'ї, родичами, а також знайомими, чиї зв'язки і відносини з жертвою добре відомі оточуючим. Найчастіше інсценування полягає у зміні обстановки на місці вбивства, знищенні або фальсифікації слідів рук, ніг, тілесних ушкоджень та ін.

На інсценування можуть указувати такі ознаки:

- а) неможливість вчинення потерпілим дій, на які посилаються запідозрена особа або свідки;
- б) наявність слідів боротьби на місці події і самооборони на одязі і трупі;
- в) зміни обстановки на місці події або знищення слідів;
- г) суперечності в поясненнях зацікавлених осіб поведінки потерпілого і причин його смерті;
- д) невідповідність пози трупа, ушкоджень на тілі й одягу та ін.

2) місце і обстановка злочину.

Вибір місця скоєння злочину обумовлюється не випадковими чинниками, а міркуваннями безпеки, конспіративності і сценарних задумів.

- Місця пов'язані з житлом жертви і пов'язаної з ним територією(60%);
- Місця, пов'язані зі сферою трудової, службової, політичної та громадської діяльності жертви(15%);
- Місця, пов'язані з проведенням відпочинку, лікування, дозвілля, занять спортом;
- Місця, пов'язані зі збереженням та стоянкою автотранспорту;
- Місця, що характеризуються безлюдністю і самотністю (злочини на сексуальному підґрунті).

3) час вчинення злочину;

Аналіз слідчої і судової практики свідчить, що за місцем проживання

жертви вбивства вчинялися переважно в ранковий (від 6 год 30 хв. до 10 год 30 хв.) і вечірній (від 17 год 30 хв. до 24 год.) часи. Більше 70% злочинів вчиняється в ранковий час.

4) знаряддя і засоби вчинення злочину;

Розраховуючи залишитися безкарним, злочинець прагне знайти таке знаряддя заподіяння смерті, яке дозволило б йому виконати задумане і убезпечити себе від переслідування, направити слідство по хибному шляху.

Як зазначалося, більшість вбивств вчиняється на побутовому ґрунті і тому, використання випадкового знаряддя, як правило, це кухонні, складані, мисливські ножі, тесаки, сокири є типовими знаряддями такого виду вбивства. Щодо інших видів, то це можуть бути: холодна і вогнепальна

зброя, вибухові пристрої, отрута, у тому числі й хімічна, лікарські і наркотичні засоби, транспортні засоби та ін.

5) предмет злочинного посягання.

Є життя іншої людини, а наслідком вчинення вбивства – є біологічна смерть цієї людини.

б) особистість потерпілого (жертви).

В більшості випадків потерпілими є чоловіки – 65%, неповнолітні – 15%, громадяни похилого віку – 27%.

Аналіз матеріалів кримінальних проваджень дозволяє стверджувати, що 66% потерпілих в момент скоєння злочину знаходились у стані сп'яніння, 43% розпивали спиртні напої зі злочинцем, а 51,2% були ініціаторами бійок. В багатьох випадках прослідковується неочікуване виникнення умислу на скоєння вбивства – у 87%.

Найчастіше жертвами вбивств на замовлення стають:

- конкуренти у фінансовій та діловій сфері.
- політичні лідери, голови профспілок та представники преси.
- свідки і ворогуючі та конкуруючі угруповання, представники правоохоронних органів, суддів, тощо.
- партнери у шлюбі, на теренах помсти за подружню невірність.
- отримання великої страхової виплати за смерть людини.
- багаті родичи у намірі отримати велику спадщину, або щоб усунути інших претендентів на спадщину.

7) особа злочинця;

Характеризуючи особу злочинця, необхідно зазначити, що більшу кількість вбивств вчиняють особи чоловічої статі (88,3%) серед них у віці від 18 до 29 років складають біля 40%. Третину вбивств вчиняють особи у віці від 30 до 40 років. А на осіб більше 40 років припадає біля 22%.

У даний час кожне друге вбивство вчиняється особами раніше засудженими (59,6%). Також, серед злочинців особи з вищою освітою

становлять 39%, із середньою – 25%.

Вбивство на замовлення характеризується складним злочинним переплетінням: „замовник — кілер”, або „замовник — посередник — кілер”, або „замовник — декілька посередників — кілер”. Особливістю вбивства на замовлення є *інститут замовника*. Комерційні партнери, часто, виступають як замовники— це бізнесмени, корумповані посадові особи, «авторитети» злочинного світу.

Посередник у вбивстві на замовлення здійснює пошук конкретного виконавця, є зв'язуючою ланкою між замовником і кілером. Посередниками можуть бути особи з оточення організатора, підлеглі йому по службі, члени злочинних угруповань. Роль посередника зводиться до того, що він виступає як додатковий засіб захисту замовника. Ні кілер, ні замовник не знають один

одного. І для того, щоб обірвати сплетіння, іноді знищують посередника.

Хто такі *кілери* (або ліквідатори)? Кілер — це англійське слово, що означає «вбивця». У нашій лексиці воно з'явилося наприкінці 80-х років. До недавнього часу професія «мокрушник» — вбивця — не користувалася «повагою» у злочинному середовищі. Сьогодні кримінальний світ стає більш жорстоким, професія кілера перетворюється на одну з «престижної» і високооплачуваної.

Правоохоронні органи виділяють *три основні категорії кілерів*:

а) побутові; б) випадкові; в) професіонали. Побутові кілери, як правило виконують "родинні" замовлення на вбивства членів подружніх пар чи інших родичів. В ролі випадкових кілерів, дуже часто, виступають члени кримінальних угруповань, які звичайно не займаються замовленими вбивствами, але іноді виконують їх за окрему платню. До останньої категорії професіональних кілерів належить невеликий відсоток вбивць, які займаються тільки таким видом злочину і вважають його своєю професією. До цієї категорії належать високоякісні та досконалі фахівці, колишні члени спеціальних військових підрозділів, ветерани військових дій та спортсмени.

За останніми дослідженнями, вартість замовного вбивства в Україні коливається від 1000 доларів (21%) до 5000 (38%). Професійно виконані вбивства складають невеликий відсоток, від 3% до 7% і їх вартість коливається від 50 000 до 200 000 доларів.

8) типові сліди злочину на місці події

сліди рук на предметах обстановки і на знаряддях вбивств;

сліди взуття на місцях вбивств;

сліди зубів на недопалках;

сліди транспортних засобів ;

сліди рублячих і ріжучих знарядь;

сліди стріляних снарядів (кулі, картеч, дріб), стріляних гільз.
сліди зубів на тілі потерпілого,
сліди знаряддя вбивств на тілі потерпілого;
сліди крові на одязі потерпілого,
сліди слини на недопалках,
сліди потожирової речовини на предметах одягу злочинця, на
знаряддях вбивства;
сліди мікрочастинок, мікрооб'єктів.

Загальні положення розслідування злочинів за ознаками вбивства.

Висунення загальних версій є важливим етапом планування і має місце на тій стадії розслідування, коли вже проведені основні невідкладні слідчі (розшукові) дії. Аналізуючи одержані докази, слідчий висуває найбільш ймовірні, реальні версії, серед яких суттєве значення мають версії про осіб, які вчинили вбивство, і мотиви вчинення такого злочину.

Типовими версіями про причини смерті під час виявлення трупа

є:

- а) смерть є наслідком вбивства;
- б) смерть є наслідком самогубства;
- в) смерть є наслідком нещасного випадку; г) природна смерть.

Залежно від місця, часу та обставин виявлення трупа, вбивства поділяють на дві категорії:

- 1) вбивства, вчинені в умовах очевидності;
- 2) вбивства, вчинені в умовах неочевидності.

Вбивства, скоєні в умовах очевидності – це, як вже зазначалося, вбивства, які вчиняються за сімейно-побутовими мотивами. Як правило, такі злочини мають ситуативний характер – вчиняються без попередньої підготовки під впливом конфліктних відносин між знайомими особами. Вони характеризуються тим, що місцем їх вчинення найчастіше є житло, є очевидці і, як правило, на момент виявлення злочину відомий підозрюваний. Тому виявлення трупа з ознаками насильницької смерті у житлі вже є підставою для висунування версії про те, що вбивцею є особа з найближчого оточення потерпілого.

Вбивства, скоєні в умовах неочевидності – це вбивства, вчинені з подальшим приховуванням особи потерпілого, знищенням слідів, а іноді і трупа. До цієї категорії вбивств відносять ті, які характеризуються наступними обставинами:

- труп або його частини виявлено поза житлом;
- особа потерпілого не встановлена;
- відсутні очевидці, відсутня інформація про особу, що підозрюється у вчиненні вбивстві.

Алгоритм слідчих дій на початковому етапі розслідування, незалежно від виду вбивства:

- огляд місця події,
- огляд трупа,
- огляд речових доказів
- огляд знаряддя вбивства
- огляд документів
- огляд мобільного телефону, компютера
- огляд транспортного засобу;
- призначення судової медичної експертизи, криміналістичних ,
- призначення інших експертиз;
- допит свідків;
- впізнання;

- обшук;
- проведення негласних слідчих дій з урахуванням конкретної
- Ситуації.